

i den lovgivende Forsamling og fra Regjerings Side, uden at være kommet blot nogenledes til Afslutning. Denne Betragtning bragte mig til i det andet Thing at svare med et meget bestemt Nei paa et Spørgsmaal om, hvorvidt jeg som Indenrigsminister vilde sælge Pladsen. Det Ansvar vil jeg ikke tage paa mig; men jeg beder om, at dette Nei ikke maa blive forstaaet, som om jeg skulde nære nogen sær Fortjærlighed for den Ruin, som staaer paa Frederikspladsen. — Forfaavidt der iøvrigt skulde være Tale om at opføre den eventuelle Kjøbesum for Pladsen paa Finantsloven med et Beløb som det, der blev angivet, maa jeg dog derhos gjøre opmærksom paa, at det vist turde være temmelig misligt uden Videre at bringe denne Sum med i Beregning ved Finantsbalancen. Gaaftte vist er der til Indenrigsministeriet indkommet et Bud paa Pladsen eller rettere udtrykt: en Mand har forpligtet sig til ved en eventuel Auction at gjøre et vist Bud; men, saalænge den eventuelle Kjøber ikke kjender Salgsvilkårene, ligger der i Grunden ikke Meget i en saadan Forpligtelse. Iøvrigt var Tilbudet dog ledsaget af et Vilkår, nemlig det, at der ikke maatte fordræes større Udbetaling end den saadantlige ved Salg af Statseiendomme; det vilde altsaa derefter være 30,000 Rd. og ikke 150,000 Rd., som kunde beregnes til Indtægt i det kommende Finantsaar. — Den hele Discussion om Afhændelsen af Marmorfirkepladsen — jeg kunde vel endog sige: det Tryk, som er forsøgt udøvet paa Regjeringen for at bringe den til at gaae ind paa nu at afhænde Marmorfirkepladsen — kom mig iøvrigt saa meget mere uventet, som Folkethingets Finantsudvalg havde afviist et Forslag fra Regjeringen om en deelsviis Afhændelse af denne Plads; jeg maa tilføie, en saadan deelsviis Afhændelse, som, forsaavidt den fandt Sted i det kommende Finantsaar, aldeles ikke vilde præjudicere Spørgsmaalet, om Ruinen skulde blive staaende, skulde fuldføres eller skulde borttages. — Endnu en Mislighed ved at opføre den før nævnte Kjøbesum for Pladsen paa indeværende Aars Finantslov vilde ligge deri, at Pladsen ikke under nogen Omstændighed, ifølge de engang indgaaede Contractforhold, kan staves disponibel frem i

det Tidligste til Efteraaret, nemlig til 1ste November dette Aar.

Den ærede Taler, som først havde Ordet, den 5te Landsthingsmand for 9de Kred (Bjerring) bemærkede en passant, da han beklagede sig over den korte Tid, der blev levnet dette Thing til Behandling af Finantsloven, at der var forelagt saa saa vigtige Lovforslag for Landstinget, medens Folkethinget var sysselsat med Finantslovudkastet; idetmindste opfattede jeg ham saaledes. Dette maa dog vistnok beroe paa en Hukommelsesfeil fra den ærede Landsthingsmands Side, som jeg iøvrigt finder undskyldelig, da det ligger saa saare langt tilbage i denne Samling, at der blev indbragt forskellige vigtige Lovforslag her, men uden at gaaftte vist enten det andet Thing eller Ministeren senere have hørt det Mindste til dem.

Jeg kan ikke Andet end være enig med den ærede Landsthingsmand fra Kjøbenhavn (Krieger) i, at det, naar ikke særdeles Forhindringer skulde indtræde, ogsaa efter mit Skøn vil være muligt i Løbet af næste Uge at tilendebringe samtlige vigtigere Lovforslag, hvis Behandling er saa vidt fremrykket, at der overhovedet kan være Tale om deres Afslutning i en nærmere Fremtid, og at det altsaa væsentligt, for ikke at sige ubelukkende, vil komme til at beroe paa Finantslovsforlagets Skæbne her, hvorvidt Samlingen kan være afsluttet ved Udgangen af næste Uge.

Christensen: Jeg ønsker blot at gjøre den Bemærkning, at jeg naturligviis med Interesse har modtaget de Oplysninger om Vilkårene for Tilbudet med Hensyn til Marmorfirken, som den ærede Minister gav; de vilde jo medføre, at Tallene i et eventuelt Forslag fra min Side ville blive noget forandrede fra, hvad jeg før antydede. Jeg maa dog sige, skjøndt jeg jo vilde være fuldkommen undskyldt, om jeg ikke kjendte den fulde Detail i denne Sag, at jeg dog har seet saameget af Bladenes Referater om den, at jeg ogsaa vidste det her Dmtalte, og at jeg saaledes egentlig noget ubetænksomt har nævnt den fulde Sum af 150,000 Rd. Derimod vilde den Sum, der skulde betinges udbetalt — den være nu 30,000 Rd. eller hvilken som helst anden — gaaftte vel kunne